Ч. 260. Субота 28 (15) падолиста 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Парляментарні справи. — Ческо-німецкий спір. — З Балкану.

Засїданє палати послів розпочало ся о годинї 11-ій. На початку заявив президент, що мусить сповнити сумний обовязок і згадати про помершого товариша пос. Павлюшкевича підчас парляментарних ферий та посьвятив теплу згадку покійному послови. Посли вислухали єї стоячи.

На місце бл. п. Павлюшкевича з'явив ся вчера в палатї пос. др. Едвард Крупка. З'явив ся також в парламентї новий посол зі Львова др. Густав Рошковский. Против вибору др. Рошковского внесено протест

Бар. Бек окремим письмом повідомив палату про уступленє свого кабінету, а бар. Бінерт надіслав письменне повідомленє про іменованє своє і членів свого кабінету.

Відтак уділив президент голосу п. Президентови кабінету бар. Бінертови.

Бар. Бінерт промовив: Маючи честь представити вис. Палатї покликаних Монархом членів правительства, гадаю, що хоч на внї вже видний характер того міністерства увільняє мене від розвиваня дальшої проґрами, то однако нехай менї вільно буде зазначити наше політичне становище. Ми творимо вправдї правительство, в котрім поодинокими міністерствами завідують урядники, однако не становимо урядничого кабінету в звичайнім того слова значіню. Будемо виповняти правительственні справи в часї перехіднім, маємо забезпечити державі в дорозї законодатнїй найпильнїйші конечности, а нашою політичною задачею єсть нове утворенє підстави для правительства, котрого цїхою була би співучасть мужів довіря парляментарних сторонництв. Згадана задача єсть ясно очеркнена в словах Монарха, а відповідає також досьвідови, якого я набув яко член попередного правительства. Я сильно пересьвідчений, що коли в Австриї хоче ся мати парляментарне правительство, то мусить оно бути збудоване на підставі коаліциї. Система одноцїльних більшостий і односторонного панованя більшости єсть може теоретично певнїйша і простїйша, однако для такої системи нема у нас підстави. У нас то неможливе, бо в практичнім переведеню така система мусїла би у нас спровадити шкідні наслїдки. — Бар. Бінерт говорить дальше.

Коло польске відбуло передвчера перше засїданє. Презес кола п. Ґломбіньский зложив справозданє з дїяльности президиї в часї кабінетової кризи та заявив між ин., що парляментарна президия кола предложили новому правительству ті самі умови, які істнували в відношеню до давного правительства, сильнїйше видвигнула домаганє на розширенє краєвої автономії, жадала від правительства резерви в трактованю руских домагань. Президент міністрів, бар. Бінерт, заняв в тих справах прихильне для кола польского становище.

Коло польске і християньско-социяльні хотїли кабінету парляментарного, однако ческі Нїмцї і др. Крамарж до сего не допустили. Що-до роботи в палатї, то перше засїданє буде коротке, присьвячене мотивованю наглого внесеня в справі буджетової провізориї, в пятницю буде конференция голов клюбових; в суботу буде торжественне ювілейне засїданє, потім аж до 3. грудня засїдань не буде.

В дискусиї над тим справозданем між ин. п. Баталїя звернув увагу на те, що мимо заборони реченцевої (термінової) торговлї збіжа, будапештеньскі спекулянти таку торговлю ведуть та руйнують тими спекуляциями галицке хлїборобство.

По засїданю кола єго президия відбула довшу конференцию з бар. Бінертом.

15)

ПО БАЛКАНЬСКІМ ПІВОСТРОВІ.

(Після Гессе-Вартеґґа, Колера і др. зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Ідемо дальше попри т. зв. „спалений стовп" або статую Константина Великого, котру грім розбив і от нагадують ся нам часи, коли то із старогрецкого міста Візантіон (Візантиї) зробило ся нове, що від свого основателя, первістно римского цїсаря Константина, котрий сюди переніс столицю з Риму, прибрало назву Константинополя, себто „місто Константина".

Цїсар Константин родив ся в теперішнім місті Нишу в Сербії, котре в тім часї називало ся Наісус. Всїлякі обставини спонукали єго перенести свою цїсарску власть на балканьский півостров і тут почав він, як показують найновійші розсліди наукові, вже в липни або серпни 325 р. украшати Візантию, котра мабуть потерпіла була від облоги підчас війни з єго шурином Ліцинієм, всїлякими пишними будівлями. В тім часї, здаєсь, ще не розширювано міста. Аж дня 26 падолиста 328 р., отже як-раз 1680 лїт тому назад, покладено торжественно при участи зьвіздарів угольний камінь під розширенє мурів довкола міста. Однак посьвяченє розширеного міста відбуло ся аж дня 11 мая 330 р. і длятого тепер загально сей день уважають за початок міста Константинополя.

Цїсар Константин хотїв, видко, поставити свою державу на нових основах, на основах віротерпимости і справедливости і длятого хоч приймив був віру християньску, шанував і поганьску. Хотїв ніби всїм догодити, чого доказом хоч би й згаданий „спалений стовп" або як Турки кажуть, „чемберлї таш". Єсть то статуа, котрої поодинокі части Константин позвозив з Риму. В сьвятини божка Аполлона в Римі була статуа походяча із стародавного міста Іліон або Трої в Малій Азиї, котре дало початок Римови. В згаданім місті віддавали честь божкови сонця Ґеліосови, котрий був відміною ще старшого божка сонця Ваала. Божок той спертий об триніжок держав в правій руцї лаврову галузку, а довкола голови мав віночок з проміня, що ніби зубцями розходили ся на боки. Ся окраса голови єсть індийского походженя, отже божок Ваал Ґеліос був поправдї міжнародним божком. Єму то казав Константин відтяти голову, а на єї місце доробити иншу, представляючу таки єго самого. Проміне довкола голови дістало кілька зубців більше, а в ті вложено цьвяхи, котрими Ісус Христос був до хреста прибитий. Під тою статуою казав він глубоко в споді замурувати т. зв. палядіюм привезене з Риму і кілька кусників з того хреста, на котрім висїв Ісус Христос. Палядіюм була то у стародавних Греків і Римлян велика сьвятощ, статуа богинї Паляс Атени зі списою і щитом в руках. Вірено загально, що палядіюм приносить місту щастє і боронить єго від ворога і всего злого. Таке палядіюм знаходило ся в Римі в сьвятини Вести. Була то деревляна статуа, яких три ліктї висока, котра колись стояла в Трої і там мала з неба упасти. Звідтам забрав єї Діомед і так опинила ся она аж в Римі. Отже то палядіюм і части сьвятого хреста мають ще нинї знаходити ся під згаданим спаленим стовпом.

Минувши „спалений стовп", заходимо до величавого осьмигранного будинку з білого мармору, в котрім містять ся гробницї султана Маґмуда, званого реформатором, і єго сина султана Абдул Азіса, убитого в 1876 р. Обі гробницї вкриті пишними оксамітними покривалами з вишивками виконаними сухозолотю; перед ними стоять лїхтарі більше як в хлопа високі з величезними сьвічками а мовчаливі ґоджі показують увійшовшим дуже старі гарно писані корани — та на жаль я не умію по арабски, то і не дивив ся.

Коли ми знов вийшли на сьвіт божий, намовив мене драґоман, щоби я поїхав оглянути мури міста. Іншаллах! Така воля божа! Коний можна тут всюди наймити а що драґоман все уміє, то ми і поїхали та станули небавком на місци, де колись відбув ся один із найбільших переворотів на сьвітї.

Дивно то на тім божім сьвітї веде ся! Минуло чотириста пятьдесять і пять лїт, як султан Моґаммед II. вступив до Константинополя, сповняючи заповідь пророка. Завмираюча грецка культура на всході погибла під важким напором турецкого войска. Многоязична мішанина народів середновічної Левантиї розлетїла ся а масивне Османьство вкрило черепе

Президия руского клюбу, пп. Романчук і Василько, відбула передвчера півторагодинну конференцию з п. Президентом міністрів, бар. Бінертом, що до становища руских послів в справі анексиї і буджетового предложеня. Президия заявила, що в тій квестиї не може дати ніяких зобовязуючих признань, бо клюб застеріг собі рішене в тій справі; що-до вибору віцепрезидентів палати послів, то руский клюб рішучо домагає ся, щоби одним з віцепрезидентів був Русин.

Кореспонденция „Centrum“ доносить, що п. Крамарж зрезиґнував з предсїдательства ческого клюбу.

На конференциї ческих радикалів постановлено в сю пору з більшою енерґією піднести чеські правно-державні домаганя.

Національно-німецкий Союз перевів передвчера довшу дискусию над справою анексиї і заграничної ситуациї. В справі подій і буч в Празї, Люблянї і Відни постановлено не ставити наглого внесеня, а тілько внести інтерпеляцию.

Справа полагодженя німецко-ческого спору висуває ся у внутрішній політицї австрийскій наперед. В тій справі пише „Deutsch. Nat. Corr.“, вказуе на услівя, серед яких було би можливе утворене парляментарного міністерства і промовляе за тим, щоби тепер не вимагано згоди в подробицях, але винайдено загальні засадничі основи для порозуміня. То дало би ся зробити лише внесенем відповідних начерків закона в державній радї і в ческім соймі. Ті начерки мали би бути підвалиною обовязуючою для обох сторін, Німців і Чехів, щоби відтак на тій основі розпочати переговори. Але не досить було би, щоби на то згодили ся Німцї і Чехи, треба би також осягнути згоду на се февдалів. Основними гадками тих переговорів мала би бути: інтеґральність коронного краю з можливо далекосяглим національним подїлом. Коби би доведено до порозуміня що до тих вступних условин для ческо-німецкої угоди, тоді могли би на чолї ресортів міністерских станути парляментаристи.

Та сама кореспонденция доносить, що німецкі народовцї готові ухвалити закон про анексию Босни і Герцеґовини, але стоять рішучо за одноцільностию армії і фльоти, за спільною цловою і торговою областию, спільним банком і монетою, а видані на Босну і Герцеґовину суми, мали би бути розділені відповідно ключеви для спільних справ монархії а коли би ті краї мали бути злучені з Угорщиною, тоді она мала би приняти на себе відповідну на Австрию припадаючу частину державного довгу. — „Народний клюб ческий“ починає розлїтати ся наслїдком розладу, який в послїдних днях повстав між д-ром Крамаржем а ческими народовцями католицкими. Дотепер зголосило 7 послів сего сторонництва виступлене з Нар. клюбу.

У Відни розійшла ся поголоска, що Франция хоче інтервенїювати у Туреччини в справі бойкоту австрийских товарів. В кругах фінансових віденьских панує чим раз більше пригноблене. З усїх сторін доносять про грізне економічне положене, викликане безпосередно бойкотом, посередно-же неспокійним загальним положенем. Загально гадають, що Туреччина від бойкоту не відступить. — Після донесеня Frankfurter Ztg., великий везир, Кіяміль паша заявив, що він не має можности здержати бойкот. Вправді двигарі, котрі в портах головно ширять бойкот, суть державною институцию, але коли би правительство хотїло їх приневолити до понеханя бойкоту, мусїло би ужити оружної сили, що могло би викликати великі забуреня.

Чорногорскі часописи, які надійшли до Котара, потверджують вість про уставлене армат на чорногорских горах, а уставлюване відбуло ся під особистим наглядом князя Николая. Ті армати обслугує 4000 людий. При уставлюваню армат князь перестудив ся і лежить тепер тяжко хорий.

Новинки.

Львів, дня 27-го падолиста 1908.

— **Іменованя.** П. управитель міністерства рільництва іменував лїсових асистентів Стан. Ґольчевского і Меч. Пайля управителями домен і лїсів, а лїсових елевів Зд. Романовского і Мих. Шурка асистентами лїсовими.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаіл Бобржиньский в найблизшу недїлю і ві второк не буде удїляти авдиенций.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** ґр. Стан. Баденї виїхав вчера вечером до Відня, аби взяти участь в торжествах ювилею Є. В. Цїсаря. П. Маршалок повертає до Львова ві второк до 1 грудня рано.

— **Чолобитна депутация** урядників з Галичини виїхала зі Львова нинї (в пятницю) о год. 8 рано окремим поїздом і прибуде до Відня коло 9 год. вечером. Депутация буде принята Цїсарем в суботу о 11 год. в Бургу в церемоніяльній салї. Члени депутациї являть ся в ґалевих уніформах з відзначенями для послухань, удїлюваних Цїсарем. Вступ на послухане дозволений лише за леґітимациями.

— **Цїсар і Король Франц Йосиф I** (1848—1908). Картини з его житя на спомин 60-лїтного володарства написав Ол. Барвіньский (ціна 50 сот.), видані Руск. Тов. педаґоґічним, з ілюстрациями, одобрені на нагороди для молодежи і до шкільних бібліотек рішенем ц. к. Ради шк. краєв. з 19 червня 1908, надають ся для роздачі на памятку з нагоди ювилею шкільній молодежи. Можна дістати в книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка або в Руск. Тов. педаґ. уд. Вірменьска 2.

— **Скритоубийство двох осіб у Львові.** Попередної ночи, в середи на четвер, у власнім мешканю при ул. Собіского ч. 26 убито Шулима Штофа, б. властителя звістної реставрациї „під слоном“ і его жінку Нетті, обоє вже старших людий. Реставрация Штофа містила ся в тім самім домі від многих лїт. Доробивши ся значнїйшого маєтку, постановив Штоф разом з жінкою відпочити на старші лїта. В тій цїли реставрацию віднаймив і замешкав в тім самім домі на І поверсї. Перед кількома місяцями приймили Штофи на службу 24-лїтного паробка Станислава Теодорака, котрий рівночасно робив службу каменичного сторожа. Теодорак спав в передній комнатї мешканя Штофів на земли. Штофи, хоч не вели вже реставрациї, займали ся нею і більшу часть дня пересиджували в ній, розмавляючи з своїми давними знакомими. Передвчера були в реставрациї до 11 год. в ночи і пійшли відтак до свого мешканя. Звичайно вставали коло 8 години рано і сходили до реставрациї. Вчера минула вже 9 година рано, а Штофів не було видко. Наймаючий від Штофа реставрацию, Лявфер, котрий з своєю родиною мешкає побіч мешканя Штофів, занепокоєний тим, післав свого кельнера Йосифа Вінтера до мешканя Штофів, але Вінтер застав замкнені двері. Повияк ті двері два горішні шиби, приставив Вінтер крісло і побачив лежачу на підлозї Штофову. На его крик збігли ся сусїди, післано по сина, властителя банкової контори і по шлюсаря. Коли отворено двері побачено Штофову в калужи крови. Лежала головою до комнати, з лицем оберненим до підлоги. В третій комнатї на лїжку лежало мертве тїло Штофа з розторощеною головою. Прикликаний лїкар сконстатував, що смерть наступила перед кількома годинами. Спершу гадали, що Штоф застрілений, аж пізнїйше побачено, що ударено з величезною силою імовірно обухом по чолї і носї. Штофова одержала також удар тупим знарядом в голову так сильний, що аж череп був розпорощений. Нелад в мешканю, порозкидані річі, сьвідчать, що убийник перешукував річи. Чи забрав які гроші не знати. На місце прибув директор полициї з урядниками і аґентами. Від разу упало підозрінє на Теодорка. Передвчера ба-

---

верством, яка здавала ся майже нерозрушимою, а на руковищу апостольскої церкви, в котрій цїсарі мали свої гроби, виставив собі завоєватель високу мошею на памятку своєї побіди і на гріб для себе. Дорога Османів під ту пору піднимала ся стрімко в гору. Тепер сходить она в долину. Півмісяць все ще панує над Константинополем, містом калїфів, але в довгих столїтях довершила ся поволи і тихо відплата. История котить ся колесом і підносить одного в гору а другого спускає в долину. Колесо історії обернуло ся і султаньске місто стало знов левантийским. Духи погибшої Византиї тріумфують. Пануючі Турки уступають ся що раз більше взад. Османьска струя, що котячись мов лява на здобуте місто все собою здушила, була здавен давна дірчаста а час еї ще і надгриз та полупав так, що она почала розлїтати ся і розкладати ся. А крізь тоті діри і розколини сунув ся дух засипаного міста. До плечий сьвятого Стамбула причепили ся Пера і Ґалата. Щораз більше ослабаюче османьство не могло вже видержати того горячкового подуву, що віяв на него з поза Золотого Рога а чого не доконало повільне нидїне, то довершили побідоносно нові часи. Все, що лиш остало ся з правдивого, старого житя турецкого, втекло до міста калїфів і сховало ся в найтемнїйші кути заулків Стамбула. Пера побідила.

Можна би поговорити богато о змінах в сім місті та й в історії всесьвітній, котра єсть судом сьвіта, коли би взяти на увагу все то, що стало ся від 1453 року аж до нинї. В кількох годинах можна прожити пів тисячки лїт, коли піти слїдами того, що стало ся на сїм місци за тих 455 лїт. Та й дивне диво: одна прогулька по сїм місци а перед нашими очима пересуне ся 455 лїт!

Тут в Константинополи а специяльно ще в Стамбулї розуміють ся на історії, о скілько еї можна виміняти на пястри і пари (сказавши по нашому: на корони і сотики). Скоро ефенді (пан) вилїзе з малого каїка на беріг і стоячим там візникам скаже, що хотів би поїхати до мошеї Вефа, то зараз кілька голосів нараз поясняє, чого він хоче: „Той пан хоче, щоби его повезти до гробу Константина!“ — Розпочинає ся короткий але страшний торг а відтак якийсь проворний Грек везе нас своїм возом, підчас коли за ним із зависти сипле ся лайка других.

Насамперед ідемо вздовж Золотого Рога а відтак дорога піднимає ся щораз стрімкійше до горішного Стамбула. Віз стає на Вефа-мейданї (на площі Вефи). От ми вже й на місци, котре нагадує нам 1453 р. Площу названо так від мошеї шейка Мустафи Вефа, поета і товариша Могаммеда II. Мошея піднимає ся в глубинї площі, до котрої ведуть стрімкі улицї. Межи ступенями, що ведуть до мошеї і до недалекого полїцийного комисарияту, росте трава. Посеред сеї площі росте величезний плятан, з котрого широкій тїни два кафеджії (каварники) уставили свої столи. Коло кернициї з позеленїлою написию грають ся в поросї турецкі дїти з чорними очентами та неообтираними носиками. Маленький сїльский образок.

Вузка і брудна уличка виходить на велику але не менше брудну площу. Там стоїть кілька нових деревляних хат а коло них понурі, так дуже облупані а ще більше так полатані хати, що ніхто би не повірив. Стїни в них з дошок із старих пак а вікна із старої заржавілої бляхи. Куди оком глянеш всюди — гній, смрід, порох. На серединї тої площі чи подвіря видко на пів засипану, стару камінним цимбрином обведену керницю. Она, видко, доставляла колись води марморовим водограям, бо один такий водограй середновічної роботи служить нинї до водопроводу.

(Дальше буде).

чено его як пійшов до мешканя Штофів спати. Вчера рано вже его не було. В ночи ще вийшов найспокійнійше брамою, замкнувши перед тим мешкане Штофів. Теодорак як дозорець мав ключ від брами. Теодорак есть середного росту, білявий, має знак від пострілу над бровою. Вислано на всї сторони телеграми, а поліция веде енергічне слїдство.

— **Репертуар руского театру в Стрию.** (Саля „Народного Дому". Початок о годині 7 вечером).

В суботу, дня 28 падолиста с. р. Другий раз: „Жидівка", опера в 5 діях Галевйого. Гостинний виступ М. Шляфенберга і О. Нижанковского.

В неділю, дня 29 падолиста с. р. Новість! „Арсен Яворенко" (На громадскій роботї) народна драма в 5 діях Б. Грінченка.

Ві второк, дня 1 грудня с. р. „Продана наречена" опера в 3 діях Ф. Сметани.

— **Ювилей філїї Просьвіти.** З Самбора пишуть: З приводу 40 лїтного ювилею „Просьвіти" філїя сего товариства в Самборі уладжує ві второк, 8 грудня народне сьвято, на котре запрошує наше патриотичне духовеньство, учительство, селяньство і взагалі всї сьвідомі одиницї. Програма: О год. 9 рано торжественне богослуженє, а відтак в льокали „Бесїди": вступне слово, виклад про задачу і цїль „Просьвіти", виклад про наше народне відродженє, декламациї і співи.

— **Ювилейні карти кореспонденцийні.** Ц. к. Дирекция почт оповіщує: Щоби надати знаменитий памятковий характер переписним листкам, виданим з приводу ювилею Цїсаря Франц Йосифа I., постановило ц. к. Міністерство торговлї, що ті листки, надані в дни 2 грудня с. р. в головних почтових урядах в осїдку краєвих політичних властий, не буде ся заосмотрювати відтиском звичайно уживаного стемпля, але червоним відтиском стампілї, зладженої нарочно на сю цїль після начерка проф. Каль. Мізера.

В Галичині буде лиш почтовий уряд Львів 1 так стемплювати ювилейні листки. Той уряд може вже перед днем 2 грудня с. р. приймати такі листки до заосмотреня відтиском специяльної стампілї, але відсилати і видавати їх може допера 2 грудня с. р.

Хто бажав би розсилати так остемплювані ювилейні листки, може звернутись до почтового уряду Львів 1 (в почтовім ґмаху при ул. Словацкого) з жаданєм вибитя стемпля на надісланих ювилейних листках і жадати їх звороту в запертій коверті; на зворот листків в запертій куверті треба долучити в марках звичайну почтову оплату. Можна також не посилати листка, лиш вислати з замовленєм належитість за бажану скількість ювилейних листків, по 15 сотиків від штуки. А можна впрочім післати вже поадресовані листки, щоби почтовий уряд Львів 1 виправив їх на призначене місце.

По дни 2 грудня с. р. не буде ся вже ювилейні листки так степлювати.

— **Дрібні вісти.** Земельний банк в Подільским Каменци виставив на продаж 50 дідичівских маєтків в просторі 21.000 десятин, задовжених на 2 міліони рублів. — Нагороду 30.000 марок, визначену липскою накладовою фірмою Филипа Рекляна за найлїпшу повість, одержав др. Бруно Вілле за повість п. заг.: „Абендбург". — В Рокшичах, перемиского повіта, в часї урядованя скарбових функционарів при гоненю горівки тріс деревяний котел, наповнений брагою. Три робітники сильно попарили ся, а оден з них прямо зварив ся.— Львівский карний трибулал засудив селян із Замочка, жовківского повіта, Гринька Сулика на 15 місяців тяжкої вязниці, Василя Климка на рік і Василя Кіндрата на 6 місяців тяжкої вязниці, обжалуваних о смертельне побитє економа ЯнаНедзьвецкого.

— **Великоніскі злодії.** О. Евгеній Чубатий, гр.-кат. парох в Деревлянах коло Камінки струм., приїхав вчера до Львова і робив в містї закупи. В часї того ходило за ним двох якихсь молодих людий, що раз близше, раз дальше поступали за ним. Не зважаючи на те, вступив о. Чубатий до склепу Влошиньского, а коли виходив, зайшли ему в дверях дорогу ті два молодці. Один з них мов би случайно наступив ему на ногу і обнявши о. Чубатого немов мимоволї в половину, почав его перепрашати, а тимчасом другий молодець витягнув о. Чубатому з кишенї футра полярес. Злодії відійшли скоро, а о. Чубатий спостеріг крадїж аж пізнійше. В полярресї було около 60 корон, рецепта др. Олїйника з Камінки, стемплї і почтові марки.

— **Нещастна пригода.** З Сянока доносять: Капітан Еміль Кравс, з полку полевої артилєриї в Перемишли, їхав дня 22 с. м. о годині 2 ій по полудни однокінкою, котрою сам повозив, з Сянока в напрямі фабрики ваґонів. Коли з'їздив з гори, кінь сполошив ся, візок розбив ся на кусники, а капітан упав під колеса. Тяжко раненого в голову і непритомного відвезено до дому, де его доглядає двох войскових лїкарів.

— **Нещасливі пригоди на зелізници.** На зелїзничім двирци в Станиславові стали ся оноги дві страшні пригоди одна за другою. Машина, що пересувала двірци ваґони, наїхала задом на занятого підбиванєм шин робітника секцийного іменем Юрка Грицишина і переверну вши его, перейшла по нім, лишаючи его трупом на місци. Нещасливий полишив 6 дрібних дїтий. В кілька хвиль по тій пригоді виїздав зі стациї поїзд особовий до Гусятина. Кондуктор, ведучий поїзд, Шеновіц, на вид збіговиска, яке зробило ся коло убитого Грицишина, вихилив ся з ваґона і в хвили коли поїзд минав стовп сиґнaловий, вдарив ся об него з такою силою, що випав з поїзду. Поїзд зараз задержано, а нещасливого Шеновіца відвезено майже в безнадійнім станї до дому.

Телеґрами.

Відень 27 падолиста. Wiener Ztg. оповіщує статут ювилейного Хреста Двірского, основаного при нагоді ювилею 60-лїтного правлїня Є. В. Цїсаря.

Петербург 27 падолиста. Правительство наміряє видати нові обмеженя в справі осїдку жидів. Начальник міста поручив, аби строго пильновано, чи жиди, прибуваючі до столиці, мають в ній право побуту і чи жидівскі ремісники ведуть свої ремесла.

Рим 27 падолиста. В сали центральної републиканьскої спілки виголосив сербский професор Рістіч виклад про Босну і Герцеґовину, в якім остро нападав на австрийску адміністрацию і сказав, що Сербам нїчо не полишає ся як борба над Дріною і в горах Босни і Герцеґовини. По викладі ухвалили зібрані резолюцию, в якій обіцює ся Сербам поміч Італїї.

Париж 27 падолиста. В парляменті раджено над буджетом маринарки. Справоздавець Шонет вказав на скріплене анґлійскої фльоти збудованєм кораблів, згадав про розвиток фльоти японьскої і Сполучених Держав, котрі все скріпляють свою маринарку. Палата рішить, чи Франция займе пяте чи шесте місце серед сьвітових фльот. Міністер маринарки Пікар промовляв за скріпленєм фльоти.

Париж 27 падолиста. В голосованю принято резолюцию з домаганєм зреформованя маринарки і ухваленя нового закона орґанізаций ного для маринарки.

— **Книжки на премії,** польскі і рускі, апробовані Вис. ц. к. краєв. Радою шкільною, молитвенники народні по 50 с., 70 с. і 1 К. Хрестики і медалики та гарні образки доставляє Руске Товариство педаґоґічне у Львові. Замовляйте вчас або: 1) в Руск. Товаристві педаґоґічнім, Львів, ул. Сикстуска ч. 47; 2) або в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Театральна 1. або в склепі „Взаїмної помочи учит. в Коломиї — „Народний Дім". — Книжки висилає ся лиш за надісланєм вперед гроший або за посліплатою.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середноевропейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20, 12·06, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамчє): 7·01, **11·40, 2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·48,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): **6·20,** 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): **6·35, 11·03, 2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: **7·30, 2·25,** 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова Ворохти (від 1/7 до 25/7): **6·40.**

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає Адам Кравецкий.

Ц. к. únрив. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсї, не числячи нїякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).